

mercur e în centru/ mercur s-a retrogradat

e vorba despre ce ai pierdut ce ai lăsat să moară
n-ai sincronizat niciodată ticăitul
ceasului cu bătăile inimii
s-au aliniat planete văzute prin lentile biconvexe
doar să poți bea tu ceaiul cu vedere
spre luna amară
au mutat epicentrul
doar să-ți canalizeze energia spre vid

îți concentrezi atenția asupra sarcasmului
poate așa reușești să estompezi urgia din jurul tău

furtuna conține 5000 de volți & îți zgârie copilul. sperii să-l nască
poetic să-l crești cu versuri de duzină

agramat dislexic orb (sau poate surd)
într-o lume plină de defecte. el se va naște perfect
va sufoca tot ce înseamnă societate va îngropa tot
ce înseamnă popor de margine

își va duce urmașii
unde i-ai lăsat. înapoi la retrogradare
e ultima lună pătrată alungă fluturii ferecați
în vată de zahăr

malul zidit din pliculețe de miere
se dizolvă într-o ușoară infuzie de ceai

pe stradă a căzut deja cortina în sfârșit se poate vedea aburul
ce se contractă în scoarța copacilor
le sculptează silueta suplă fața tăiată în linii un decolteu adânc
și plin de pete
vărgate mai scurte mai lungi într-un final spălate de aburul
din care ies pui de lei. își rup blănițele lasă pe umerii tăi urme noi și

bomboane gumate lipite de lăbuțe care
zgârie sânii moi

sanda poveste în ploaie

i-am luat sobranie două sticle de vin
de-alea tatei
le-am găsit în baie într-o cutie veche

doar jucării cu miros de alcool
erau lucrurile sandei
draga de ea așa rănită vine după o semidespărțire
probabil o doare
plouă dar vine după mine
cică să nu mă lase singură
crede că am nevoie de companie de o companie
ușoară

tenișii din picioare sunt ai mei - a așteptat un an să-i vină
culoarea părului e tot a mea
dar ei îi vine mai bine în combinație cu pielea albă
cu pistrui

ajung în fața porții o trimit în casă
nu că n-aș vrea să fie în preajmă
ploaia poate să-i dizolve pistruii gândul
cel bun. vine cu o idee e goală
e goală și de haine și de sentimente
la fel cum i-au dispărut bunicii banii de pensie
tot așa s-a dezbrăcat și ea de haine și de sentimente

inima ei cred că se poate numi organ
al vederii nu e doar sânge e un fel de artă
ce ține legată aorta
îmbibată scăldată în goliciune
la cum arată
stârnește doar priviri

se dezbracă doar pentru sine ca o pasăre
nemângâiată azi a venit într-o perdea
cică era rochie mâine o să fie și mai cald afară

sper să îmbrace pur și simplu aerul cu parfumul ei
nu mai are nevoie de nimic/ oricum acum e invizibilă
ca zăpada de crăciunul ăsta și ca
altă zăpadă cumva mai subtilă

TOFAN GABRIELA
Clasa a XII-a
Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava, jud. Suceava
Prof. Gheorghe Cîrstian

---

cu o barcă. Offtopic

cică e din cosmos
cu pantalonii ăia largi
cu model
ce model

nu-l pot descrie deja m-am pierdut în ei
poate că sunt din grecia
de fapt ea așa spune
cine sunt eu să n-o cred
nu am fost pe acolo
nu i-am cunoscut pe extraterestrii cu flori
la butonieră cu cercei

m-am cunoscut cu ea oameni faini pe acolo
din treacăt așa par
au bujori în obraji părul moale&scurt
se alimentează la colțuri
cu fum cu coduri cu tatuaje pe picior
cu puține vorbe

e ultima oră iată o barcă pe lac
vrea să plece de la geografie
cică nu vrea să știe de unde a venit și de unde
mă știe. afară plouă
cineva a ajuns la arenele romane deși încă nu e nouă
un fulger un tunet și devii psihopat

pur si simplu ești internat și catalogat
primesti vizite regulate
precum bunica de la 2
stai în salonul 2 te uiți la pereți deja

și se par moi
ai pijamaua pe tine cu praf de narghilea
și șlapi verzi în picioare de zici că sunt scoși
din iarbă

vine tuta îți pune pansamentul se face
repede un deal o casă crezi că poarta e deschisă
nu ți-a dat de gândit că e bine și așa

iluzia iluzia

e un cântec vechi cu dansatori cu ochelari
oblio spartî oricum asta nu-i o veste nouă
ajuns în magazie
și se face rău

zici că esti profesor eu nu te cred n-ai format
painter nu deschizi gura
spui că stai la 12
și dacă te enervezi
te arunci mă chemi când ești nervos
vreau să mă asigur că nu renunți

tastez greșit cuvântul du-te
ea mă corectează
balconul e deschis jos e doar iluzia
unui câine rău pe care nu l-am avut

ne plănuim viitorul într-o noapte de joi
nu suntem arcadio și ternera
nu ai să-ți legi bandana roșie și ai să fugi spre răsărit

împărțim totul la dublu
și fixezi date scriu pe geam tot ce ai promis
dar când apare el totul dispare sub aerul rece și clipiciul
aruncat par plaisir
pune luna înapoi/adu luna înapoi
oprește trenulețul pe calea ferată și arunc-o jos/dă-o jos
o să înghețe totul
(n-o să mai plece nimeni)

metamorfoză pură
între gratiile minții și bariera pe care ai creat-o
ne-am așteptat destul
ne-am pierdut în pdfsam te aștept de 4 luni
"pasărea dinăuntru nu mai tace"

lapte & miere

te-ai născut obosită
învelită-n flori de mai cu aromă de cireș

confunzi metamorfoza cu infuzia
și tot ce e rece tu îl încălzești, apoi îl lași să moară
ascuns sub flori de cireș

ești un ghețar temporar
învelit în flori de mai cu aromă de cireș
respiri gheață, dar emani căldură

te stingi în lumina difuză și în brațele pline de ură
"am stat treaz doar pentru tine"
"doar să-ți aud balivernele și scuzele nocturne "
expediate din alaska
scurse de pe rădăcinile
ancorate în vară
pierdute în seri de meditații

disperare jucată
pictată pe ușile apartamentului
de duzină. o să afli
(mai bine mori acasă școala
nu e cel mai bun loc)

secvențe răsete necontrolate/ ușa atelierului spartă
tablourile mânjite în semn de inspirație/ contestație
tot ce ai în cap e simplu
fără perdea fără priviri fără regrete
omuleții negri dansează în jurul lui
e focul inconștienței
ațâțat cu nimic/ practic e nimic

e tot ce ți se citește pe albastrul irisului
aproape mov din cauza monitorului
te-ai dezlipit de el când a trebuit să pictezi
peisajul simfoniile de toamnă cu ceva muzică
mai bună lumina unei dimineți care vine prea repede
chipul încheieturile purpurii de la atâta iubire contorsionată

buze mânjite cu lapte

TOFAN GABRIELA
Clasa a XII-a
Colegiul Național "Petru Rareș" Suceava, jud. Suceava
Prof. Gheorghe Cîrstian

& miere